برگرد که من از مشرک کمک نمی گیرم.

از عایشه رضی الله عنها همسر گرامی رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم به سوی بدر حرکت کرد. هنگامی که در مکانی بنام «حَرَّةِ الوَبَرَةِ» (در چهار میلی مدینه) رسید، مردی که جرأت و شجاعتش سر زبان ها بود، از راه رسید. اصحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم از دیدن او خوشحال شدند. هنگامی که آن مرد به رسول الله صلی الله علیه وسلم رسید، گفت: آمده ام تا تو را همراهی کنم و با تو در غنیمت سهیم باشم. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ؟»: «به الله و رسولش ایمان می آوری؟». آن مرد گفت: خیر. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ»: «پس برگرد که من از مشرک کمک نمی گیرم». عایشه رضی الله عنها می گوید: آنگاه رسول الله صلی الله علیه وسلم به راهش ادامه داد تا اینکه به ذو الحلیفه رسیدیم؛ دوباره همان مرد آمد و همان سخنانش را تکرار کرد. رسول الله صلی الله علیه وسلم هم همان پاسخ را به او داد و فرمود: «فَارْجِعْ، فَلَنْ أَسْتَعِينَ بِمُشْرِكٍ»: «پس برگرد که من از مشرک کمک نمی گیرم». راوی می گوید: آن مرد برگشت. سپس دوباره در بیداء نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و رسول الله صلی الله علیه وسلم مانند نخستین بار به او فرمود: «به الله و رسولش ایمان می آوری؟» آن مرد گفت: بله. پس رسول الله صلی الله علیه وسلم به او فرمود: «فانْطَلِقْ»: «پس حرکت کن».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

در این حدیث آمده که وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم برای جنگیدن با مشرکان در روز بدر خارج می شود، مردی از مشرکان که موصوف به شدت و شجاعت می باشد به ایشان ملحق می گردد و می خواهد همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم بجنگد و در غنایم آنها سهمی داشته باشد؛ وقتی به رسول الله صلی الله علیه وسلم می رسد، ایشان از وی می پرسد: آیا به الله و رسولش ایمان می آورد؟ وی می گوید: نه؛ بنابراین به او خبر می دهد که از مشرک کمک نمی گیرد؛ چون آنها از اذیت و آزار مسلمانان دریغ نمی کنند و چه بسا خیانت کنند و اخبار مسلمانان را به مشرکان انتقال دهند. اما بار دیگر این فرد مشرک نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم می آید و رسول الله صلی الله علیه وسلم از اسلام وی سوال می کند. و این بار از مسلمان شدنش خبر می دهد. لذا رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی امر می کند به لشکر مسلمانان ملحق شود. این حدیث بر عدم جواز استعانت از مشرکان در جنگ دلالت می کند اما به علت وجود دلایل دیگری، به هنگام نیاز و ضرورت جایز است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/64605